

Voievozi din lemn

MarianP

Voievozi din lemn

Căutând izvor de vânt, împletind apă cu piatră
Dau de lumea amuțită a nălucilor de lemn
Ce-n trăsuri de-amărăciune și în schit cu jale-n vatră
Își înalță mănăstiri scrijelind pe veacuri semn.

Înfigând în vămi apuse strigăte de vindecare
Și-n tăceri de frunze frânte rugile din paraclis,
Voievozi din lemn sărută diminețile precare
Și își plâng de noapte bună câte-un frate ce-i ucis.

Au fost secole și evuri de zăpezi însângerate
Când din clopote de trupuri veșniciei au fost scut
Voievozi din lemn asudă din inelele crestate
Când sentințe mercantile duc securile în rut.

Au purtat pe umeri vină când din cer cădea arțag
Peste stepele din satul hăituit de cotropiri,
Și au fost podea la hău în colibe tari de fag,
Dar acum sunt sacrilegiul unor lași și unor zbiri.

Stau aliniați la poale despuiați de amintiri
Nu e nimeni cu tămâie să le 'nalțe ruguri demne
Voievozi din lemn se pleacă. Și cu așchii în priviri
Pier în urna lăcomiei voievozilor de lemne.

S-a mai pomenit vreodat', muntele e smârc pustiu
Căci în frunză clocotită s-au înfipt sfori și topoare,
Voievozi din lemn nu plâng, dezbrăcați de anterior,
Sunt mai vii în trup ciuntit decât cei ce au cosoare.

Ram foșnit din brazi și ulmi încropind de dor litanii
Se amestecă cu cerul, și-o răcoare lasă semne
Domnitori din lemn doinesc printre rugi și epifanii,
Chiar de miruiesc din cetini vânzătorilor de lemne.

Marian Puscasiu
Iulie 2015